

De ziel, het leven, het lichaam

door: dr. Alex Klein

In haar spirituele groei naar verlichting leert de mens dat zij niet haar lichaam is, maar dat het lichaam 'slechts' het voertuig is dat de ziel gebruikt om te zijn. Het lichaam als middel om te leven, te leren en te geven, zijnde het doel van het leven.

In den beginnen was (*is*) er de oerziel, het oervuur, de oorsprong ('oersprong'), het alomvattende. Iedere vorm van leven dankt het leven aan het alomvattende; het is daar een minuscuul deel van, gelijk een vlam een deel van het vuur is. De oerziel en dus iedere deelziel (hierna: ziel) is eeuwig, voor al-tijd (alomvattend qua tijd).

De koffer als metafoor

Voor de ziel om te leren, te leven en te geven is een belichaming nodig en dus verbindt de ziel zich aan een (menselijk) lichaam. De ziel heeft dus een lichaam, een lichaam dus niet een ziel, gelijk een reiziger een koffer heeft en de koffer niet de reiziger is. Als de koffer opgebruikt is, bedankt de reiziger de koffer voor de bewezen diensten, maar dat belet de reiziger niet van verdere reizen.

Zoals de reiziger de koffer gebruikt om uit te leven tijdens de reizen, zo maakt de ziel gebruik van een lichaam om de levensreis te maken. Als aan het eind van de gebruiksduur het lichaam opgebruikt is, wordt het afgelegd door de ziel. De koffer is op, de reiziger gaat voort; het lichaam is misschien op, maar de ziel leeft voort.

De mens echter aanschouwt het lichaam als zichzelf, hetgeen logisch is, want dat is wat zij ervaart in de vorm van pijn, liefde, emoties, maar ook groei en leeftijd en ouderdom. Maar de berijder is niet het paard, de chauffeur is niet zijn auto en gelijk zo is de mens niet zijn lichaam.

Religies en doodgaan

De ziel, het lichaam, leven en de dood zijn de brononderwerpen van ieder geloof. Echter, het laatste (de dood) is een menselijk aspect, niet een ziele-aspect. Gelijk het sterven van het paard niet het overlijden van de berijder betekent, is het sterven van het lichaam niet het einde van de ziel. In de meeste religies speelt sterven en doodgaan een belangrijke rol, hetgeen vanuit mens-lichamelijk perspectief verklaarbaar, maar vanuit zielspectief niet juist is.

Als uit de religies de aspecten van doodgaan en de vermeende straffen respectievelijk beloningen naar aanleiding van het lichamelijke leven worden gehaald, blijft een meer liefdevolle overtuiging over. Zoals een reiziger niet voor eeuwig in een hellevuur belandt als zijn koffer kapot is, noch de chauffeur voor altijd in een bloeiende tuin leeft als hij alleen maar goede ritten heeft gemaakt met zijn auto, zo bestaat er geen bestraffing of beloning voor de ziel als het lichaam afgelegd wordt. Sterven omvat een moment van inzicht, van bezieling, van dankbaar terugkijken alsmede wijzer vooruitkijken, want daar gaat het om. De ziel komt thuis, een warm welkom en een liefdevol onthaal, waarna de ziel doorgaat met de volgende levensreis.

Discriminatie

Ook de geboorteplaats respectievelijk het geboorteland is voor de ziel niet relevant, waar dat voor de mens wel belangrijk is. Bij een volgende incarnatie zal de ziel in een ander plaats het 'levenslicht' zien. Ook de kleur van de huid van het lichaam dat de ziel heeft, is niet relevant; bij een volgende levensreis kan het zeker een andere huidtint hebben. De reiziger is toch ook niet de kleur van zijn koffer? Geloof, ras, geboorterechten, land van herkomst; voor de mens zeer belangrijk, maar voor de ziel zijn het slechts tijdelijke voorwaarden, waarmee het leert, leeft en geeft.

De groei naar verlichting van ieder mens, van iedere ziel in een menselijk lichaam, is vergelijkbaar met de eeuwige toerist. Iedere keer, iedere levensreis mag de ziel leren van de situaties die het ontmoet. Van liefde tot trots, van verdriet tot rijkdom, van werkzaam tot minder valide, voor de mens lijken het soms onoverkoombare obstakels, voor de ziel is het een reis naar het licht van wijsheid, inzicht en kennis.

Twee soorten verlichting

Verlichting draait om twee aspecten: verlichting als in het lichter maken door te beseffen dat alles tijdelijk is, zowel het goede en positieve als het slechte en verdrietige. Maar ook verlichting als in het licht zien, het komen tot inzicht in hoe ons leven van incarnatie tot exarnatie, van geboorte tot het sterven en alles daarvoor en daarna een fantastische reis is.

Een nimmer eindigende reis om te leven, te geven en te leren.
Ik wens u veel verlichting toe.